

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60. — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 43

ŠIBE IK, 27 listopada 1935

Rukop's se ne vr ćaju — Adr: sa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Kraljevski diadem

Smjernice

SLOM CRVENOG POKRETA

Na glavi Boga-čojeka je kraljevska kruna; ne od danas, niti od juče, nego otkad je vijeka i svijeta. Kraljevsko prvenstvo, kruna slave i žezlo vladalačke moći Mu pripadaju kao Bogu, ali Mu isto pripadaju i kao čovjeku, jer je On najodličniji sin, Prvorodenac, a, što je u ovom pitanju najznačajnije, On je Otkupitelj.

Puninu kraljevske vlasti je dobio smrću na križu, jer je to ono zadnje, a i ono glavno što je trebalo učiniti da dokrajči djelo otkupljenja, radi česa je iz krila Očeva na zemlju sišao, siromaštvo trpio, sramotu podnio i razapet bio. U skrsnućem je slavio slavije, a uzšašćem je sio o desnu Oca, i kraljuje narodima i okruzima zemlje.

— U evanđelju se spominje kako Ga je jednom mnoštvo od 5000 ljudi, koje je nahranio, htjelo učiniti zemaljskim kraljem. On to nije htio. On je kralj i bez našeg glasanja; htjeli mi to ili ne htjeli. Njegov Otac ga je postavio nad sve vlasti i prijestolja. Ljudi Mu ne mogu ni staviti ni skinuti kraljevski diadem.

Njegov Namjesnik je ustanovio posebni blagdan Krista Kralja, da ta jaka i snažna ideja Kristovog kraljevskog poslanstva prožme moderno doba i podigne naše poglede k višim sferama, gdje kraljuje duh, a iščezava zemlja.

Blagdan Krista-Kralja je blagdan čovječanstva, blagdan ljudskoga društva. Kristovo je kraljevstvo nebesko po porijeklu, ali zemaljsko po poprištu. Ono treba da ustane među državama i narodima; svim narodima i svim državama zemlje!

Časoslov ove svetkovine pun je poziva na poglavice naroda i na zakone; govori o kraljevskim znakovima, o domovini, o slozi, o poretku, o savezima, o miru, o čistoći kućnoga doma i o plemenitosti javnoga života. Nad svim tim lebdi mirovni poklik Betlehema i Kalvarije. Ne »bezbožnim oružjem«, ne »silom i strahom«, ne »ratnim pokoljem«, već »preblagom vlašću« ljubljenog Božjeg Sina, koji je Mirotvorac, pred čije noge svi kršćanski narodi polažu svoje bojne znakove.

Zavadeni smo. Ne osjećamo se jedno; nemamo iste očinske kuće; nema svijesti bratstva i jedinstva.

Ne smijemo svu krivnju svaljivati na Marksa. On je doista otac komunizma, ali komunizam ima djedodova. Od oca protestantizma pa naprijed, čitave povorke bolesnih filozofskih mozgova kopali su brazdu po brazdu i pripravljali dolazak onoga pred čim bi se i sami zgražali da su živi. Oni, doista, ni-u nikada stavili kao sigurnu tačku svoga programa borbu i protiv same ideje Boga. Ne kao da po njihovim načelima ne bi to imalo slijediti, nego jer su bili nedosljedni ili neiskreni u velikoj većini.

Ni danas ne smijemo gledati na komunizam kao na izravni protest protiv Boga. Više moramo gledati na povijesni razvoj stvari. Krajnje sebe-ljublje je dovelo do kapitalizma, a odgovor na ovo je komunizam. Protuvjerski momenat u komunizmu je otuda što on temelji na ovozemnom dobru i neće ni da čuje za ono što ne možemo opipati našim ticalima, ni našim osjetima osjetiti. A u tomu je jezgra komunističkih zabluda.

Svimi koji vjerujemo da ima Bog da opstoji duh, da opstoji prekrogrobnni život, bili bismo najveći ludaci, kad bi ona komunistička pretpostavka (opstoji samo ono što vidimo) bila istinita. Ali smo mi uvjereni u istinitost naših tvrdnja, tako uvjereni kao što smo uvjereni da opstojimo mi sami koji ovo čitamo.

Naglasili smo da su rijetki oni koji su satanizirani, tako su i rijetki oni koji su uvjereni da imaju krivo, a ipak ustraju na krivom putu.

I naši su komunisti sigurno uvjereni da samo oni mogu donijeti spas. Mi im to nećemo poricati, ali jedno im možemo bez ikakvog sustezanja poricati, a to je — da ne znaju u čemu je bit komunizma. Oni misle da je sva zadaća komunizma iprzniti kapitalističke džepove i svote porazdijeliti patničkom radništvu. Kad govore o komunizmu, oni misle na novac,

Medu nama su duboki ponori koji nas dijele u neprijateljske tabore. Rastrgali smo nešivenu haljinu čovječanstva, pa smo razdijeljeni, mjesto da budemo jedan svijet, Božji svijet, iste krvi, od istoga Oca, s jednakim pravima i dužnostima.

Trgamo se za zlato, za ugljenokope, za petrolejske izvore, za kolonije, za koncesije, za svaki grad, za svako pojedino selo. Glavno nam je položaj, kome žrtvuemo i čast, i poštenje, i ime, i čovještvo.

Što hoće blagdan Krista Kralja?

Da nas prožme mišlju kako

tvornice, poduzeća, na gospodske stolove — uopće na ono što se jedi i čim se odjeva. — A i kršćanstvo govori da dademo onomu koji nema, samo što ono ne raspolaže puškom i topom, a komunizam to traži silom. — Komunizam, onaj pravi komunizam, ubija duh, bori se proti duhu, naviješta rat proti svemu što nosi pečat duhovnosti. Ne zna ni za vjeru, ni za moralni zakon. Uzmi, krađi, kolji, samo da tebi bude dobro. To pravilno slijedi iz njihovog krivoga načela. Mi bismo, da smo na njihovom mjestu, još gore postupali, barem nam se ne bi moglo reći da smo nedosljedni.

Eto, to je komunizam. Posve nešto drugo nego što je kršćanstvo. Kršćanstvo je vjera duha, a komunizam mobilizira sve armije, u borbi protiv duha i njegova života.

Komunizam može doći do nekih prividnih uspjeha, u onom prvom svom naletu, dok mase misle posve nešto drugo nego oni koji su na vrhovima. Ali da bi „crven fesić“ dugo pokrivaio lubanju zemljine kore, to je isključeno. To je najveći besmisao što ga čovjek može i pomisliti. Onda čovjek više ne bi bio čovjek.

Duh je onaj koji čovjeka čini čovjekom. I duh je onaj koji stvara i komunističke nacerte, a sam komunizam izravno ide za tim da ubije sve ono što je duhovno. Samo plitki mozgovci tu ne nalaze nepremostivi jaz, protuslovlje kakvom ne možemo nači ravna.

Katoličke pobjede

Muževna riječ

Katolički članovi Društva Naroda u Zenevi stvorili su poseban klub. Svake godine, na početku jesenskih zasjedanja, sastanu se za dogovor. To su učinili i ove godine. Kod toga je bio prisutan i fribursko-ženevski biskup Besson i pretsjednik Irske republike De Valera.

smo svi, i pojedinci i narodi, braća u jednom Bogu i u jednom Spasitelju. I da nam dovikne, kako je ljubav zakon života; i privatnog i međunarodnog. Ljubav, koja samo pozna zajedničkog Oca na nebesima, koji nas sve jednako voli i kojega vrijeda razdor među Njegovom djecom. I da se uvjerimo kako je zemlja previše neznatna da se radi nje koljemo, kad nas tamo kod Njega čekaju beskrajne poljane duha, istine, pravde, i vječnosti, gdje nema granica ni prenapučenosti, i gdje su rudnici Božjega blaga neiscrpivi.

Blagdan Krista - Kralja nas poziva da fašizmu nepoštenog, ne-

Iz svih govora i zasjedanja proizlazilo je jedno uvjerenje: jedino Kristova istina i ljubav mogu izliječiti svijet, i izvesti ga iz očajnog stanja u koji je upao.

Pretsjednik De Valera je u svojoj prekrasnoj besjedi između ostaloga iznio: Otok Irske, otok sv. Patrika, tako je prionuo uz vjeru Kristovu da se to odrazuje i u njegovu jeziku koji je narod sa svojom vjerom sačuvao kroz sva minula stoljeća. Učinak njegove vjere je ljubav, a jedina ljubav moći će da i današnji svijet izliječi od teških bolesti na kojima već duže vremena boluje. Vjera ljubavi nije nikakva tama. Ona je puna nade. Ne tražimo ništa drugo nego da čitav svijet zajedno s nama postane dionikom ove naše sreće, naše radosti i sigurne nade.

To je iskrena i muževna riječ čovjeka koga je rodila majka patničke Irske, a sada slobodne i nezavisne republike.

K u Aljaški

Jeste li čuli za Aljašku? — To vam je ledeni kraj na sjeveroistočnom dijelu Azije, tik do sjeverne američke polutke.

I stanovnici toga kraja su čuli za sv. Tereziju; ne samo da su čuli, nego su je izabrali i za svoju zaštitnicu. — A sada apostolski vikar u Aljaški msgr. Crimont dovršuje nedaleko mjesta Juncan crkvicu u čast Male Terezije. Vlada je darovala zemljište za crkvicu i za dom duhovnih vježbi koji se gradi u neposrednoj blizini crkvice, a najveće firme drva dale su sav materijal za obe zgrade.

Mala svetica sipa ruže. Zaštitnica misijskih krajeva će kod prijestolja Svevišnjega isprostiti da će kraljevstvo Kristovo nakon kratkog vremena i u najsjevernijim krajevima zemljine kugle imati novu tvrđavu.

Za života je mnogo molila za obraćenje poganske braće, a sada na nebesima će pogotovo raditi da što prije bijela, crna, crvena i žuta braća poigraju kolo.

pravednog, ratnog, sebičnog i oduρνog kumirskog laži-nacionalizma stvaramo protivnika u redovima modernog apostolata Katoličke Akcije, koji pod sjenom Kristovog barjaka vojuje za poštenje i pravdu i za slobodan razvoj pojedinih naroda u slobodnim granicama zemlje. — Fašizmu ne vjerujemo, jer je sebičan i neiskren. Za mir je onda kad nije sposoban stupiti u ratnu arenu, a međutim se u prita-ji sprema da zaskoči, orobi i zaplijeni gdje može i što može.

A mi hoćemo mir, Kristov mir, u sjeni Njegovog barjaka i na svim poljanama Njegovog kraljevstva. ml.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Blagdan Krista Kralja

EVANĐELJE SV. IVANA

U ono vrijeme reče Pilat Isusu: Ti si Kralj Židovski? Isus odgovori: Govoriš li to sam od sebe, ili su ti drugi kazali za mene? Odgovori Pilat: Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predadoše Te meni, što si učinio? Isus odgovori: Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo kraljevstvo moje od ovoga svijeta, onda bi se moje sluge borile, da ne budem predan Židovima; ali kraljevstvo moje nije odavle. Onda mu reče Pilat: Dakle Ti si Kralj? Isus odgovori: Ti govoriš (pravo): ja jesam Kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet, da svjedočim istinu; svaki, koji je od istine, sluša glas moj.

POUKA

Svetkovina Krista Kralja ima taj cilj, da sjeti svakoga pojedinca, sve narode, sve vladaoce i knezove ovog svijeta, da postoji kralj, kojemu se treba nada sve pokoravati, čije zapovijedi treba izvršavati, da je taj kralj Isus Krist, koji ima puninu vlasti u sebi.

Krist je kralj, kako nam to On sam potvrđuje u današnjem evanđelju pred Pilatom i cijelim pukom, iako ga je to Njegovo svjedočanstvo stalo glave.

Krista nazivlju kraljem proroci, očekuju pravednici, puk proglašuje.

Krist je kralj svih ljudi, nad svima ima vlast, jer je njegova čovječja narav združena s božanskom u jednoj osobi.

Krist je kralj čovječanstva, jer je sve ljude, koji su bili robovi grijeha, otkupio ne zlatom i srebrom, već svojom neprocjenjenom krvlju.

Svi trebaju da priznaju tu vlast: kršćani i pogani, crnci i bijelci, kraljevi i sluge. Cijela vasiona mora da jednim glasom prizna: „Ti jesi, kralj slave, Kriste.“

Krist je kralj i zato, jer je on osnovao svoje kraljevstvo na zemlji.

Nema riječi, nema djela u njegovom životu, koje se ne bi nanašalo na njegovo kraljevstvo.

Kad propovijeda: navješćuje veselu vijest o kraljevstvu Božjem; kad uči narod na gori: razlaže zakone svojega kraljevstva; kad moli, ili nas uči moliti, pokazuje nam kako da do nas dođe kraljevstvo Božje. Kad čudesa čini hoće da nas uvjere, da je on utemeljitelj i učitelj tog kraljevstva; kad skuplja apostole: hoće da nastavi i osigura i za sebe raširenje svog kraljevstva. I umire, da svojom smrću svlada zapreke, koje priječe njegovo kraljevstvo. I kad ulijeva Duha Božjeg u srca onih koji u Njega vjeruju, daje s tim bit samog kraljevstva. I kad se je preobrazio pred učenicima svojim u

činio je to zato, da pokaže što čovječje biće postaje u tom kraljevstvu. — To kraljevstvo je Crkva njegova, čiji smo mi članovi, i po tomu je Krist naš kralj na osobiti način.

Krist, dakle, ako je kralj, mora da kraljuje. Jer je kralj pojedinaca i obitelji, društava i država, treba da se njegova kraljevska riječ posvuda sluša i vrši.

Treba da kraljuje u moćnom srcu i pameti, moćnim djelima i riječima. Neka vlada u obiteljima, u tim stanicama ljudskog društva. Neka se odnošaj muža i žene temelji na njegovim zapovijedima pak ne će biti svadna ni nemira. Neka budu prožeti nje-

Na braniku

„Na pobjede vična“

Mnogo je tih borba bilo, i još uvijek traju. Borba ideja, borba naziranja na svijet.

Kolikogod ih je Crkva vodila, svugdje je izašla pobjednicom, jer ona posjeduje istinu, potpunu istinu. I upravo radi toga Crkva ne zna za poraze; kad bi i samo jedan poraz doživjela, ne bi je već bilo, jer ona ne može biti pobjeđena. Ona je ili prva ili je neće biti, ali da u idejnoj borbi doživi slom, da u idejnoj borbi izvuče tanji kraj, da se u idejnoj borbi mora pokloniti i položiti oružje, to ne može biti, jer onda ne bi mogla istupiti oznakom prvenstva, ne bi se mogla legitimirati božanskim porijetlom, ni protektoratom nebesa.

Tutorka nebesa se ne boji borba, ali ipak ih ne želi, ne radi sebe, nego radi članova koji su ljudi, a jer su ljudi, ima ih slabica i nekaraktera, puzavaca i kimavaca. I radi njih se boji, da ne bi popustili i u borbi nastradali i podbacili u onomu što je glavno, što je jedino vrijedno, što čovjeka čini čovjekom.

Ta borba je bila u Njemačkoj sedamdesetih godina prošloga stoljeća, za vlade „želznog kancelara“, koji je na koncu morao reći: „Prevario sam se!“ Prevario se je on, prevarili su se i mnogi drugi. Nije htio od Napoleona učiti. Njemu je bila povijest slijed događaja, a ne učiteljica života.

Borba se dnevno vodi, borba u nama, borba između zakona duha i zakona tijela.

Ta ista borba, samo na vani proširena, vodi se i opet u Njemačkoj. — Ustaju nezrele glave koje nisu ni-

govim zakonom djeca i roditelji, i zavladaće divna harmonija.

Neka njegov nauk bude poštivan od državnika, neka se njegova božanska pedagogija čuje u našim školama, neka s njom budu zaodjenuti učitelji naše mladosti i biće kudikamo više uspjeha.

I mi svi radimo na tom, da Krist zavlada u našem javnom i privatnom životu. Nastojmo da sve bude vođeno i upravljeno prema njegovim načelima.

Crkva nas sve poziva na taj rad u katoličkoj Akciji. Odazovimo se pozivu Crkve, da sve preporodimo u Kristu.

kada, ili su samo površno, upoznale katekizam vjere i smatraju se pozvanima da sjednu za sudački stol i da sude o svemu što je katoličko. Muževi i žene, koji nisu nikada osjetili ljepotu kršćanstva; pisci, koji nisu nikada učili povijest na osnovu čistih izvora, bujicom gromovitih riječi zavađaju zelene mozgove. Za njih sv. Pismo nema više vrijednosti, i Isus Krist više nije i put, istina i život. Oni znaju samo za jednu rasu, za nordijsku krv kojom jedino teče snaga života. To su plodovi šovinističkog nacionalizma koji ne priznaje nikoga i ništa što ne nosi oznake germanskog roda.

Crkva je ustrpljiva; dugi život ju je naučio, da ne čuje ono što drugi čuju i da ne vidi ono što drugi vide, ali kada državni zakoni dođu u sukob s naravnim i Božjim zakonima, tada diže glas protesta i s evanđeljem u ruci stoji na braniku istine i pravde. I kad ona pozove svoje sinove na opću mobilizaciju, to je znak da je neprijatelj objesni napadač koji je željan krvi i kome je zveket bojnog oružja ugodna pjesma.

I u ovoj i u drugim borbama Crkva će sigurno izaći pobjednicom. To znamo mi, u to su uvjereni i svi drugi. — A zašto onda istupaju? — Jer ih ne vodi razbor, nego bijes, koji graniči nacističkim ludilom.

Mi smo ponosni na našu Crkvu koja je „na pobjede vična“, i još ponosnije i odvažnije idemo u borbu, kad smo već unaprijed sigurni da ćemo iz nje izaći kao pobjednici.

Defensor

Bilanca prometa stranaca

Svake se godine običavam osvrnuti na korist koju su naši krajevi imali od industrijalizovanog turizma. — S gospodarske strane ne može niko poreći korist, ali ne opet onakvu

kako se to obično misli. Osjetljivi dobitak bi mogli, valjda, imati hoteljeri, ali su zato rijetki oni koji nisu zaduženi i prezaduženi. I propast je neminovna za onog hoteljera koji je

Podlistak

Što je Jones doživio u Rusiji

Gareth Jones je kao dopisnik „Manchester Guardian“ pošao u Rusiju, da prouči tamošnje prilike. Ali on nije bio kao drugi strani dopisnici koje vuku za nos komunistički vođe, kamo ih je volja. On je htio od samih seljaka doznati što sude o boljševičkom raju.

Najprije se sastao s voditeljima boljševizma. I oni su mu preredili svečani objed u uredu za vanjske poslove u Moskvi. Vrlo je raskošno bilo. Sedam vrsti likera; naravno, da je i šampanjca bilo. Jedan od voditelja digne čašicu i reče mu: „Dragi gospodine, mnogo smo uspjeha doživjeli u zadnje doba. Mužici su zadovoljni. Njihovo se življenje poboljšalo. Postali su oduševljeni pristaše komunizma.“

Jones je to primio na znanje, a u sebi je mislio: vidjećemo kako je, kad i drugo zvono čujemo. — Ali do toga je teško doći. Dopisnike uopće ne puštaju među prosti puk. Poslanštva imaju nalog oduzeti im dozvole; željeznički činovnici im ne smiju izdati voznu kartu za manje postaje nego samo za veće gradove. Tako je Jones kupio voznu kartu do Harko-

va, grada u Ukrajini. Ali njegov cilj nije bio Harkov nego jedna manja postaja na toj pruži.

Znao je da će na putu teško dobiti što za jelo, zato se je već u Moskvi osigurao. Put mu je bio dosadan: uze komad bijelog kruha i počeo jesti. Kako su ga mužici sa sviju strana gledali! Jedan mu komadić padne na tle, dignuti ga nije htio, jer je pod bio vrlo umazan. Taj je komadić opazio orlovski pogled jednog mužika; dignu ga i pojede. Tada je naš putnik uzeo naranču, koru je bacio u kut, a ostalo pojeo. Ali kora nije dugo ostala na mjestu. Isti mužik ju je pokupio i s najvećom slašću pojeo.

„Zar ste gladni?“ — reče mu. „Gladan? gladan? Svi mužici smo gladni!“ I nastavi: „Komunisti su nam pokupili sve živo i zemlju nam oduzeli. Samo nešto krumpira su nam ostavili za cijelu zimu. Po gradovima imaju kruha, ali mi, koji ga sijemo, mi ga nemamo.“ — Zatim mu je pripovijedao kako ljudi u njegovom selu od gladi umiru. Seljani su sakupili sve dragocjenosti koje su još imali i poslali u grad, da im kupi kruha. Dobio ga je, ali su mu ga putem pokrali lopovi. Sada se vraća samo s vrećom krumpira.

— I na mladog komunistu je naišao, koji mu je rekao da je njegov brat već umro od gladi. I sada, dok

je on tražio kruha, moguće je ista sudbina zadesila majku mu i sestru. Kad je od kuće otišao, imali su još samo u jednoj maloj posudi brašna. Ako ih i nade žive, neće im mnogo pomoći, jer ima samo malo krumpira.

Na pitanje, da li je razočaran kao komunista, ogorčeno je rekao: „Razočaran sam, razočaran! Jasno je, da smo svi razočarani. Pogledaj, što su nam obećavali! Boljševički voditelji su nas uvjerovali da će nam do konca pjatiljetke dati obilje kruha, da ćemo dnevno imati na stolu mesa. I što se dogodilo? Pjatiljetka je pri koncu, a glad po cijeloj zemlji! Nije čudo da se revolucija sprema.“

— Vlak se zaustavi na maloj postaji. Jones uzme svoje stvari, počeka do zadnjeg trenutka, prije nego se vlak počeo pomicati, i skoči vani. Veliki je snijeg ležao. Uputi se prema ukrajinskom selu. Najprije je susreo jednu staru ženu koja se jedva micala. Pozdravi je, a ona mu odgovori: „Kruha nema! Već dva mjeseca nismo ovdje vidjeli kruha. U selu ih mnogo umire. U nekim kućama imaju još malo krumpira, a većina ima samo nešto mesa od životinja koje su poklali, i to jedva još za jedan mjesec.“ I žena nastavi svoj put.

U drugom selu dugo nije opazio niti jedno živo biće, kao da je sve pomrlo. Ušao je u jednu kuću. Grozan prizor! Dijete se savija u posteljici.

zaduženim novcem gradio. Dva sezonska mjeseca ne mogu namiriti režiju za ostalih deset mjeseci, a da se i ne govori o otplati duga. To najbolje vidimo iz dugih brojki duga što ih sami hoteljeri iznose na svojim godišnjim sastancima.

A koja nam je korist s moralne strane, najbolje govore dnevne tužbe, pa i sa strane liberalnijih krugova. — Govorio mi je poštar s otoka Raba, kako su se stranci, na opću sablazan sela, kupali i sunčali posve goli i kako se je on sramio i nećkao u takvom stanju im izručivati poštu i brzopjave. Srećom je vlast tome učinila kraj. I sami ti stranci osjećaju da je to nepristojno. Pa čak i u razgovoru priznavaaju da što takva ne bi smjeli činiti u svojoj domovini. Ali oni amo dolaze kao u svoju koloniju u kojoj je za novac sve dozvoljeno. I tako za 50 dinara dnevnog pensiona kupuju čast, stid i poštenje!

Najveću zaradu pak imaju parobrodarska društva, ali ne naše agencije, jer turisti kupuju vozne karate kod stranih turističkih agencija, tako da im naše domaće agencije služe za besplatne informacije. — A kad smo kod parobrodarskih društva, treba spomenuti besmisleni i ogromnu razliku na cijenama. Znam jedan račun s parobroda „Zagreb“ — po komu sam platio 2 deci mlijeka, bez šećera i bez umoka, šest dinara, što znači litra mlijeka trideset dinara! Još gore je u restoran-vagonu, što primjećuju i domaći i strani putnici. — Toliko je nedostataka, kao izdanje autobusnog voznog reda, i dojavljivanje agencijama pri zakašnjenju parobroda. Tome se zakašnjenju čude strani putnici.

F. Ž. D.

COPPERPAIN podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomaraca. Svih vrsti suhih i uljenih boja, lakova, fitnisa, katrana, blaka, karbolineja, kistova, kila (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslugu.

Preporuča se
VIKTOR SOŠIĆ
ŠIBENIK
Specijalna trgovina boja laka.
Trg Stjepana Radića.
Kod crkve Sv. Ivana.

BRATSKA LJUBAV. Naš Zagreb samilosnim okom gleda na hrvatske siromašne krajeve. koji su ove godine postradali od suše i drugih vremenskih nepogoda; među te krajeve spada i Dalmacija. Zato će se, dne 4 studenoga ov. god., vršiti u svim djelovima grada, od kuće do kuće, veliko sabiranje kao pripomoć postradaloj, siromašnoj braći.

Pita majku, što mu je. Odgovori: „Glad!“ Neki starac mu je rekao da niko ne zna broja onih koji su umrli od gladi.

„A kako je to zlo došlo na vas?“ pita starca s bijelom bradom. „Zato“, kaže, „jer komunisti Boga proklinju. Njega su htjeli potjerati iz naše sredine i došla je kazna u slici smrti. Dok je sveta majka Rusija vjerovala u Boga, njezina su polja bila zlatni rudnici.“ — „Svete slike su mi htjeli oduzeti“, javi se drugi starac, koje mi na stijenama vise. Pa sam im rekao: pustite mi te slike, jer sam ja mužik a ne pseto!“

Što se više bližao zapadu sve strašnije je stvari gledao i slušao. Još groznije bi stvari vidio, da je išao dalje. Svi su mu govorili: „Nemoj milovati nas, nego ne dolje uz Poltavu, i još dalje! Tamo ima sela u kojima su svi pomrli od gladi, ili jedva još po koji živ, a i tih čeka ista sudbina!“

I upravo kad se je naš putnik razgovarao s ljudima, dozna za tajna policija koja ga uz pratnju uputi u Harkov. Dovoljno je bilo to što je vidio. Doznao je koje je življenje pribavio komunizam ruskom mužiku, i kako je mužik za komunizam oduševljen. S boljševičkih stolova teče šampanjac, a mužik umire od gladi... To je crvena sloboda, jednakost i bratstvo!

Ante J.

Po državi

APOSTOLI STAMPE. Dobra štampa nam je potrebna kao kruh. To su dobro shvaćali Križari u Vašdanu, jer se u godišnjem raspačali 15.130 komada katoličkog tjednika „Hrvatska Straža“, o in drugih katoličkih listova.

DOBRO GOVORI. Na poli i kom zboru u Aleksincu održao je govor, i Joca Jovanović, koji je o programu Udružene opozicije rekao i ovo: „Udružena opozicija stala je na gladište da narodu treba dati slobodu, a onda pristupiti rješavanju ostalih pitanja.“

RIJEČI KOJE ODUSEVLJAVAJU. Nedavno je u selu Gradini nedaleko Samobora posvećena crkva koju su sagradili tamošnji seljaci na uspomenu pk. Stjepana Radića. Posvećenju crkve prisustvovalao je i hr. V. Maček, koji je tom prilikom upravo svom seljaku neko lko riječi. Između ostalog mu je rekao i ovo: „Danas je, hvala Bogu, hrvatsko seljaštvo tako organizirano, tako čvrsto, da bez ikakva pretjerivanja mogu reći da tome nema primjera nigdje u svijetu. I zato je hrvatsko seljaštvo preuzelo vodstvo hrvatske politike u svoje ruke, i hrvatsko seljaštvo držaće to vodstvo u svojim rukama do potpune svoje pobjede.“

U SAMOSTANSKOJ TISINI. Nadbiskup dr. A. B. Jeglič, koji je proživio četiri godine poslije svog umirovljenja u Gornjem Gradu, povukao se sada u Stičnu gdje će proživjeti svoje zadnje dane u samostanu oca cistercita.

RIJEČ O PLJACKASIMA. U Osijeku, na procesu o našičkoj aferi, rekao je odvjetnik Vujanec: „U duši našeg naroda se, vjerujem, nakupilo dosta gnjeva protiv onih koji su ga pljačkali... Jugoslavija je pljačkana, ali ko ju je opljačkao?... Gospodo, ja ne vidjeh pred sudom one koji izvoznici i uvoznici zgrabise teške milijune na štetu naše privrede, ja ne vidjeh niti one koji su obarali cijene našim papirima i onih ih kupovali za niske cijene, a poslije skupo prodavali. Ja ne vidjeh ni one koji odnijese mukotrpne uštedevine radiše i štediše, ja ne vidjeh ni liferante koji sipaju pijesak u brašno da im se odmah pretvori u suho zlato... Gdje su oni koji u politici za narod zaradiše toliko, da imaju divne bašče, što ih njeguju 12 sluga, što im žene nose krzna što ih kraljice nemaju, što imaju divne dvorove? Gdje su oni što priređuju kneževske gozbe, i bijesne u razvratu dok naš narod kruha nema? Zar mislite da bi ja za dva sata stigao, da sve to izredam? Ne mogu!“

NASI BOGOSLOVI. U splitskoj bogosloviji upisano je ove godine 119 bogoslova. Od tih su 45 splitsko-makarske biskupije, 13 hvarske, 14 šibenske i apost. administrature, 10 dubrovačke, 7 kotorske i 2 bačke apost. administrature. Još je upisano 10 bogoslova franjeva konventualaca, 12 franjeva provincije sv. Jeronima i 6 kapucina.

ZABRANJENI ČETNICI. Uprava zagrebačke policije zabranila je rad pododboru Udruženja zagrebačkih četnika u Zagrebu.

RADNICI UMIRU OD SUSICE. U mjesecu kolovozu umrlo je, prema izvještaju Okružnog ureda za osiguranje radnika, 164 radnika i namještenika. Od toga je umrlo 52 od tuberkuloze plućiju. — Sušica se najčešće nastanjuje tamo gdje su nezdrava stanovanja i slaba hrana.

CIJENE SE DIZU. Zadnjih dana je poskupilo brašno i kruh. Kruh je poskupio za pola dinara po kilogramu.

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA OSNOVANA su u Vinagori K. B. Starješina i Sv. Vidu na o. Krku.

TECAJEVI. određeni su slijedeći križarski tečajevi: U Visu na 1, 2 i 3 studenoga, u Dubašnici, u Omišlju, u Vrhu, u Linardićima, u Vrbniku, i u Dobrištu, u Baški i u Aleksandrovom.

BOZICNI IGROKAZ. Kod Velikog Križarskog Bratstva može se dobiti Božićni igrokaz „Anđeo Mira“ u četiri čina sa 21 licem, iz hrvatske prošlosti. Traži veću režiju (Velikaška odjela). Stoji 8 din.

ODRŽANE PRIREDBE. U nedjelju 20. X. 1935 održane su veće križarske priredbe u Feričancima, Podrav. Sesvetama i u Zagrebu na Kanalu.

TEMLJ NOVE CRKVE sv. Terezije od Maloga Isusa u Zagrebu posvetio je pretprošle nedjelje preuzvišeni nadbiskup-koadjutor dr. Stepinac.

UMRO dr Ante Grgin, kustos arheološkog muzeja u Splitu. Pokojnik se je isticao kao dobar Hrvat i dobar katolik. Sprovid mu je bio 8 ov. mj. Snjm su se opravili: dr Katić, dr Abramić i dr Karaman.

DAN MRTVIH

Prošlo je ljeto sa svojim žarom i vedrinom. Tmurna je jesen... Sva priroda leži žalosna. Kao da plače za svojim uresom, za cvijećem, za lišćem što žuti i pada.

Vjetar je cvilio tužno, a sitna rosa kapala je niz osušenu zemlju...

— Ljudi idu prema groblju. Zadržali se u tužne i ozbiljne misli. — Na groblju „Pokoju vječni“ — molli svećenik. Glas mu dršće. — Umrijećemo i mi... Salomon je bio najpametniji, i umro je. Samson je bio najjači i umro je. Svemu je kenac smrt. Umire priroda, umire čovjek, umiru narodi.

Sto je život? List, kaže Duh Sveti. — List na proljeće propupa, tokom ljeta se zeleni, pod jesen već požuti, otpadne, i vjetar ga raznese. To je, eto, život, uvijek nestalan i uzdrman; dođe zima smrti, i nema ga više.

Život je sjena, kaže Job. A što je nestalanje od sjene? — Život je poljski cvijet, veli Izaija. Cvijet je lijep po šarenim bojama svojih latica, ali je nježan i kratkog vijeka. Neka ga koji dan rosa ne ovlazi, neka mu sunce svojim zrakama oprži vjenčić, stabljika se privine i cvijet vene.

Danas je poput cvijeta, a sutra ga može ognjica izgarati, i nestalo je veselosti.

Što je čovjek?

Putnik, kaže David. Naš je život: kolijevka, križ, grob. Naš je život

kao oblak koji brzo nestaje, kao ptica koja zrakom proleti.

Lagano spušta se suton. Sunce zalazi. I tone sve dublje... A nebo kao da plače nad oproštajem sa suncem... Jedna svijetla točka za drugom iščezava — nestaje je... Katkad pirne vjetrić — lagano.. zadrma grančicom, jedva čujno, a po koji list se oruni i pada...

Grobna tišina zavlada. — Blagi lahor blaži lice. Nebo se osulo svijetlim zvijezdicama a mjesec baca svoje žute zrake na ispućanu zemlju. — Sunce je u posljednjim trzajima. Nestaje ga... krvavo crvenilo još sipa dugačkim trcima na sve strane kao oproštaj i posljednji „zbogom“ životu prošloga dana.

Stojim i gledam okolinu obasjanu posljednjim njegovim trcima, gledam oko sebe život s kojim se sunce opršta. — Oglasi se zvono na pozdrav Gospi. Kao tajanstveni zvuci lijepe harmonije razliježe se glas zvona a pobožna srca šalju pozdrav Onoj koja je rodila Boga. Oglasi se i malo zvono koje potsjeća na naše drage kojih više nema. I ja se sjetim dragih pokojnika. — Bože, kako im je gore na nebesima?..

Htio bih da mi ta sjajna nebesa pričaju o tajnama svojim.

Vinko Belamarić

DON BOSKO KAO PISAC

Sam naslov mogao bi možda čitatelja navesti na netočnu pomisao.

Don Bosko je često i vrlo mnogo pisao usred svoje čudnovato mnogostruke radnosti. Objelodanjeno je preko stotinu njegovih djela, a ima ih još mnogo u rukopisima. Pisao je o različitim stvarima. No ne mislimo ipak reći da je bio pisac-umjetnik, da je pisao poput drugih umjetnika.

Don Bosko nije bio pisac umjetnosti, već pisac za duše, pa i onda kad nije raspravljao o vjerskim stvarima. Sveci, makar i hodaju zemljom, oči su im uvijek uprte u nebo. Tako i ni on nije napisao nijednu stranicu bez više svrhe.

Kao što se sav njegov mnogostruki rad ima promatrati pod vidom svrhunaravnoga u prvom redu, tako se mora Don Bosko promatrati i u knjižici. Njegova deviza: „Daj mi duša — drugo uzmi“ — vrijedi uopće u njegovom apostolatu, a bila mu je na pameti i kao piscu i širitelju dobre štampe.

Sam sveti Otac nazvao ga da je bio „čovjek knjiga i knjižnica“ — „čovjek nauka i misli“, bio „je veliki um, živahne, utancane, snažne naobrazbe, koja, kad bi bila ograničena na ognjištu znanosti i nauka, ostavila bi duboke tragove.“ Pod ovim riječima pape, koji ga je ljubio i shvatio, treba promatrati intelektualni rad svećev.

Kako znamo: sam je u početku imao veliku sklonost k naučnom radu, što je i sam priznao, ali Promisao Božja postavila ga je na drugo mjesto. A put kojim je pošao tražio je da piše jednostavno, pučki, mladenački, da bude razumljivo svima i da se svima približi.

U ovom smislu možemo mirne

Naši dopisi

Betina

Dne 19 t. mj. Dr. J. Berković i g. D. Škarica održali su u našem mjestu veličanstvenu skupštinu. Iako je bio radni dan, cijelo selo ostalo je kod kuće da sasluša svoje zastupnike. Prodorni val oduševljenja za vrijeme skupštine provirao je iz srca hrvatskih Betinjana. Neviden prizor odigrao se je kod polaska naših hrvat. zastupnika. Klicanje, pjevanje hrvatskih pjesama, mahanje hrvat. zastavama, rupcima i crven-kapama posvjedočilo je, kakovo je žarko domoljublje obuzelo cijeli betinski narod.

Sutradan Betinjani su održali svečane zadušnice za pok. svog zastupnika dra Šimu Vlašića u svetištu Gospe od Gradine. Koliko Betinjani ljube i poštuju i mrtvog svoga zastupnika dokazuje i ova žalobna svečanost. Nepregledna žalobna povorka, predvođena hrvatskom zastavom, ovijena cr-

nuše reći da je Don Bosko pisac. I u ove pučke spise stavljaao je Don Bosko, na jednostavni način, svoje široko znanje, što ga je stekao marnim učenjem.

Za primjer njegove savjesnosti i naučne strogosti dovoljno je spomenuti život pape, što ga je izdavao u katoličkom štivu na najpučkiji način. Isto tako i „Povijest Italije“, pisana od njega, stvar je jednostavna, ali vrlo vrijedna.

Stil mu je jednostavan i ne može se niko s njim natjecati, a oni koji su ga pokušali nasljedovati, ostali su daleko za njim.

Knjige Don Boskove raširene su u milijunima i milijunima primjerkama u raznim jezicima.

U svim svojim djelima otkače veličina čovjeka kojemu je do vremenitog i duhovnog dobra naroda i omladine.

Njegov je književni rad nešto posebno. Govori jednostavno, ali uvjerljivo.

Svetac je bio apostol knjige. U listu od 19 ožujka 1885, već kao starac, piše:

„S katoličkim štivom želio sam poučiti sav puk, nastojao sam da to stivo ude u svaku kuću, da se upozna duh naših kolegija, da povučem mladež na krepostan život. Želio sam ih dovesti u crkvu i ucijepiti im duh pobožnosti i potaknuti ih na često primanje sakramenata. Zbirkom talijanskih i latinskih klasika, poviješću Italije i s drugim povijesnim i književnim spisima želio sam da se očuvaju od tolikih zabluda i strasti, koje bi im bile škodne za vremenito i vječno dobro...“

Dragutin Brumec, salezijanac

nim florum, prošla je najprije mjestom, a iza toga krenula je put svetišta Gospe od Gradine. Iza zastave pred povorkom nošen je veljk, divan vijenac hrvatske betinske omladine s natpisom: „Hrvatska betinska omladina svome zastupniku i branitelju dru Šimi Vlašiću.“ Valjda, otkada postoji svetište Gospe od Gradine nikada se nije slilo toliko naroda, koliko ovom žalobnom zgodom. Zadušnicama je prisustvovala pokojnikova rodbina iz Tijesnoga te brojno odaslanstvo tješnjanskih i jezerskih Hrvata. Zadušnice je služio betinski župnik Don Baldo Vijolić.

IZ SJEVERNE DALMACIJE

DRŽAVNA ERGELA u Vrani veoma slabo postupa s radnicima. Naš čovjek tu radi od 6 s ujutro do 6 s uveče za ciglih 10 dinara. — Upravnici ne poznaju nedjelje ni blagdana. Eto pretprošle nedjelje — 6 ov. mj. — su ljudi morali obavljati težačke poslove berbe. —

Gospoda upravnici bi o tome morali voditi računa. Oni vode imanje one vlasti koja je za nedjeljni počinak i koja propovijeda, kako radničke plate moraju biti pravedne. Inače naš čovjek, posve opravdano, može da u sve posumnja. — Za nas dosta.

Drniš

ODBOR KATOLIČKIH DJEVOJAKA. U prošli četvrtak bila je ustanovna skupština djevojaka na kojoj je bio izabran slijedeći odbor: pretsjednica A. Grohowalsky, potpretsjednica K. Magaš, tajnica T. Firm a blagajnica A. Strkalj. Društvo katoličkih žena ostavilo je istu svoju upravu koja se je kroz prošlu godinu pokazala agilna u svakom pogledu.

MILODARI ZA GLAZBU. Nadalje su pridonijeli za našu crkvenu glazbu slijedeći: Općina — Drniš Din. 1000, u Siveriću skupljeno 1522 dinara, u Trbounju skupljeno Din. 1200; po Din 300: R. Supuk, Š. I. Zupski Ured, Marijina koigregacija, I. Odak, Crkvinarstvo Sv. Petra, Hrv. Kult. Društvo »Napredak«; po Din. 200: F. Ramljak, I. Ramljak; po Din 100: O. Carev, Dr. F. Marušić, A. Brakus, M. Živković, N. Ramljak, I. Ramljak, Tironi Tod, Petaršilnik B.; po Din. 50: N. N. O. F. Borić, I. Mujan, Kravar I. i din. 86 M. F. Borić, I. Mujan, Kravar I. i rudarsko društvo „Continental“ din 86, M. Čulića 1000, a u Miljevcima skupljeno 976 din. — Još su neki obećali, i novi uvijek pridonasaju, pa izgleda da je već dovoljna suma skupljena za 25 instrumenata koje će se ovih dana nabaviti.

Po svijetu

SUKOB ČEHA I POLJAKA. U gradu Tješinu koji pripada pola Poljskoj, pola Čehoslovačkoj, a granica je jedan most, došlo je ovih dana do krvavog sukoba u kome je ranjeno i ubijeno više ljudi.

TUNEL KROZ MONT BLANC. Dostora će se početi graditi tunel kroz najvišu planinu u Evropi, koji će spajati Francusku i Italiju. Ukupni će troškovi iznašati oko 400 milijuna franaka.

MALARIJA je pokosila u zadnjih sedam mjeseci na otoku Ceylonu 80.000 ljudi.

ODJECA OD ALUMINIJA. Aluminij je bijela lagana kovina, od koje se pravi vrlo lijepo kuhinjsko posude. Sad se u Americi prave od aluminija i muška i ženska odijela, šešeri i rukavice.

POČETAK DŽEPNIH RUPČICA. — Džepni rupčići počeli su se najprije nositi u Veneciji početkom 16 v.

RIBA KAO SVIJECA. U sjevero-istočnim krajevima Sjeverne Amerike živi neka riba koja u svom tijelu ima toliko ulja da tamošnji stanovnici utaknu u mrtvu ribu stin (fitilj); zapale ga te im služi za svijeću.

GRAD S NAJVIŠE DJECE je talijanski grad Napulj. U njemu živi 11.550 obitelji koje imaju po sedmero i više djece.

OPCENITOST CRKVE. Sveti otac je primio u audijencu 18 mladomsinika papinskog zavoda za širenje vjere. Tu su bili zastupani Kitajci, Indijci, Japanci, Slaveni, Austrijci, Danci, Holanđez, Libinjani, Anamiti i stanovnici Nove Zelandije. — Kad bi svjetski političari bili ovako bliski jedan drugome! Samo kršćanska misao bliža i ujedinjuje srca.

POSLJEDICE GRIJEHA. Stara legenda govori da je Adam molio Boga da kaže posljedice grijeha. Bog mu je pokazao more suza i krvi. »Gle! to su posljedice grijeha«.

Jeste li čuli?!

— da je u američkom gradu Los Angeles-u vodovod dug 400 km,

— da se najviše čita Biblija, koja je prevedena na 678 jezika,

— da jedna petina Engleza boluje na želučanom raku, jer se u Engleskoj jede vrlo mnogo mesa,

— da neke američke tvornice izrađuju radio aparate koji su samo 6 centimetara visoki,

— da na svijetu ima 300 milijuna neudatih žena,

— da Bušmani u Africi znaju brojiti samo do pet,

— da su u Abesiniji još i danas u prometu taliri s likom Marije Terezije i natpisom od godine 1780,

— da je godine 1934 u sjevero-američkim državama prešlo 64,000 protestanata u katoličku Crkvu,

Dobre knjige

Kalendar Gospine Krunice za g. 1936 je već izašao. Ovogodišnji kalendar je obogaćen odličnim književnim doprinosima brojnih naših katoličkih pisaca i pjesnika, osviješten je lijepim i poučnim ilustracijama iz domovine i svijeta. — Cijena mu je 10 din. Povjerenici imaju pogodnosti. Dobiva se na adresu: *Uprava dominikanske naklade „Istina“, Zagreb — Maksim'r, Kažotičev trg 4.*

Vrtić — Zagreb. Početkom školske godine 1935/36 izašao je prvi broj dječjeg lista „Vrtić“ sa slijedećim sadržajem: *Poziv — Mučenik dobre štampe — Pivi rastanak — Nove hlače — Drage brige — Dječa i Sunce — Mali Branko nevaljako — Isusovi dani — Prva točka — Zgode miša Vrtićepa — Skrli gavran — Presvetom Srcu — Reci: „molim, molim!“ — Brižna mama — Pokušaji — prvijenci — (6 pjesmica) — Logor Malih Križara — Dopisi uredništva — Zagonetke — List je lijepo ureden sa slikama za djecu. Godišnja pretplata iznosi Din 10. — Uprava: Zagreb, Palmotičeva 3.*

Nove jeronimske knjige. Novim jeronimskim članskim knjigama daju ove godine naročito obilježje knjige „Diljem sela“ i „Evangelist“.

„Diljem sela“ je uvod u seljačko pitanje. A piscu, sveučilišnom profesoru dru Milanu *Ivšiću*, uspjelo je da pišući stručno, piše tako lagano i čitko, te se „Diljem sela“ čita s najčešćim zanimanjem. Knjiga je jednako poučna kao za seljaka, tako za građana.

„Evangelist“ je završetak (IV. dio) znatnog djela nadbiskupa-književnika dra *Ivana Šarića*. Knjiga je uredena tako, da se donosi svagda tekst evangelja ukrašen slikom, a onda slijedi tumačenje, tj. pouka s kratkom odlukom.

Već praktična knjiga za svakoga gospodara jest pučka veterina od Florijana *Koučelke* „Bolesti domaćih životinja.“ Tu knjigu je narod mnogo godina tražio od Društva i sada mu se daje u priručnom obliku s jasnim slikama i uz najričiju cijenu. Uz poučne knjige dana je i zabavna sa zbirkom pripovijesti iz našega Gorskog kotara „Gorančice“ od Stj. *Petranovića*. Uz pripovijesti su slike K. *Ružičke*, koji je ove godine opremio i ostale knjige.

K tim knjigama, kao peta, još je „Danica“ kalendar za g. 1936.

Svih ovih pet knjga dobivaju jeronimski članovi za 20 dinara, a uz njih mogu uz pogodnu cijenu od 10 dinara dobiti još i rovi euharistijski molitvenik, što ga je priredio Msgr. dr *Ferdo Rožić* „Svagdanji poklon Presvetom Oltarskom Sakramentu“.

Najzgodnije je knjige uzeti kod jeronimskog povjerenika svoga mjesta, jer se time uštedi poštarina od 5 dinara. Ko nije učlanjen može se tu i učlaniti. Članarina je jedamput zauvijek samo 10 dinara. Ako u mjestu nema povjerenika, može se svako obratiti izravno na Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. — Povjereništvo u Šibeniku nalazi se u *Trajci „Karitas“* (kraj knjižare g. Grge Radjča).

Krojačka radnja B Porobić

stavlja do znanja cijenjenom gradjanstvu da se možete kod mene opskrbiti sa najboljim štofovima uz reklamne cijene. Preporučam se za moj solidan rad. Znatno jeftine cijene. **Šibenik, Ul. Luke Tolentića, br. 39.**

Veliki izbor jesenskih cipela za dame, gospodu i djecu.
ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Maruličeva 7.

Kalendar

Listopad = Studeni

N.	27	20. Ned. po Duh. - Krist Kralj
P.	28	sv. Simon i Juda ap.
U.	29	Sv. Narciso
S.	30	Sv. Klaudio
Č.	31	Sv. Volfgang
P.	1	Svi svet
S.	2	Dušni dan

Sv. Volfgang

Rodio se je od plemićkih i bogatih roditelja u Njemačkoj, početkom 10 v. Početne nauke svršio je kod nekog pobožnog svećenika, a daljnje je nastavio u Rajhenau i Virzburgu.

Na visokim školama se razočarao, pa je počeo razmišljati kako bi se potpuno uklonio iz svjetske vreve i povukao u samostansko zatišje.

Kađ su roditelji saznali za ovu odluku upriješe sve sile da ga odvrate od tog nauma. — Ali sve molbe, obećavanja i prijetnje bile su bez uspjeha. Pa ni bogata baština, nije ga mogla od toga odvratiti. S Kristovim riječima: „Ko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan“ — pozdravi roditelje i otiče u benediktinski samostan Ainsedelu u Švicarskoj.

Kratko je vrijeme proživio u samostanu. Apostolsko srce gonilo ga je da ostavi samostanske zidine, pa da pođe propovijedati raspelog Krista u Panoniju i zapadne hrvatske krajeve.

Njegov apstol. rad bio je blagoslovljen. Još i danas, nakon 1000 god., sačuvao se spomen na Volfgangov rad u Hrvatskoj.

God. 973 postao je Volfgang biskup Regensburga. Sa biskupskom časću napratio je na svoja leđa veliku brigu i posao.

Biskupija bila je upravo ogromna. Cijela Češka potpadala je pod njegovu vlast. Redovno i svjetovno svećenstvo kupalo se u blatu grijeha i neznanja.

Prvu pažnju posveti obnovi redovništva i svećnstva. — „Kad budemo imali dobrih redovnika, sve će se drugo lako urediti“, često je ponavljao sv. biskup.

Biskupiju je često obilazio i propitivao se za život svojih svećenika. Držeći se apostolova savjeta: korio je, hvalio, bodrio, opominjao i kažnjavao.

Sam je provodio strogo redovnički život. Malo je jeo, malo spavao i na tvrdom krevetu ležao.

Bio je otac siromaha. Svakog dana na stotine ih je sjedio za njegovim stolom.

Neko je kazao, da su sveci najbolji odgovatelji. To vrijedi i za našeg sveca. Njegovi gojenci: Henrik, njemački car, i Gizela, ugarska kraljica, postigli su svetačku krunu.

God. 994 smrtno oboli na pastirskom putovanju.

Na njegovu izričitu želju odnijeli su ga u crkvu i u blizini oltara, na kom je bezbroj puta žrtvovao, predade svoju dušu Bož. Jaganjcu.

Život Šibenika

BLAGDAN KRISTA KRALJA. U zadnju listopadsku nedjelju slavi se blagdan Krista Kralja. To je novi, lijepi i veliki blagdan. Sv. Crkva želi da ga se najsvetanije proslavi. Tog dana biće ujutro pontifikalna sv. misa u katedrali, u 11 s., a uvečer u 6 s. iza listopadske pobožnosti, održaće preuzvišeni biskup homiliju i pred izloženim Svetotajstvom izmoliće posvetnu molitvu Presv. Srcu Isusovu.

PROSLAVA DANA KAT. AKCIJE. U nedjelju, na blagdan Krista Kralja, slavi se dan Kat. Akcije. U taj dan svi će društva šibenske Katoličke Akcije imati zajedničku sv. Misu sa sv. pričesću u Katedrali u 7 s. Preko sv. Mise pjevaće se sve kitice međunarodne katoličke himne: „Hoćemo Boga“. — Uvečer u 7 1/2 s. priređuju Križari svečanu akademiju sa ovim programom: 1) „Hoćemo Boga“ svira tamburaški zbor; 2)

Gospodja Nespretnjaković zaboravila je ...

„Draga gospodjo Veselić, što ono nedavno rekoste da uzmem, pa da mi kava bude prijatna i zdrava? E, luda ženska glava! Zaboravila sam.“

„Nije ženska glava luda, veli gospodja Veselić, nego ste Vi prijateljice malo rastreseni. Slabašni nervi, to Vam je onol!“

Rekla sam Vam da kuhate kavu uvijek s **Pravim Franc kom.** Franc se izrađuje od korijena oplemenjene cikorijske, koja sadržaje ljekovite sastojine, koje pospješuju probavu i izmjenu tvari, a to je baš nešto za Vas! Dobro bi bilo da trošite Kneippovu slatnu kavu, ali svakako s **Pravim Franc kom.**

Gore glavu! Svemu ima lijeka, samo treba naći pravilne.

„Proslav“ govori prof. g. M. Stipčević; 3) „Križarska himna“ svira tamburaški zbor; 4) „Himna Kristu Kralju“ (od O. Perce) deklamira brat M. Lovrić; 5) „Rukovet narod. pjesama“ svira tamburaški zbor; 6) „Pobjeđa Nepobjedive“ tragedija u 3 čina. — Ulazne cijene: I mj. 10 Din; II mj. 5 Din i stajanje 3 Din.

SKUP. JANJE DO RO. OLJNIH DOPRINOSA za Kat. Akciju. U nedjelju na dan Kat. Akcije sakupljače naši Križari ispred crkava dobrovoljno doprinose za potrebe Kat. Akcije u Šibeniku. — Moćimo prijatelje Kat. Akcije da se sjetite tog dana naše drage Kat. Akcije.

OSNOVAN „ZBOR DUHOVNIKA KATOLIČKE AKCIJE“ U ŠIBENIKU. U prošli utorak, 22. oktobra, na sjednici župnika i kateketa pod predsjedanjem preuzv. biskupa, osnovan je zbor duhovnika Kat. Akcije u Šibeniku. Predsjednik je zborna Dr. A. Kreše Zorić, a tajnik Don Kreše Zorić. Članovi su zbora svi duhovnici Kat. Akcije u Šibeniku i mjesni župnici. Preč. Feliciović duhovnik kat. Muževa; preč. Radč. duhovnik križara i kateketa na aš. j.; preč. Zorić st. duhovnik daka; preč. Pejak duhovnik Zore i sužavci; vč. Grgurev, duhovnik križara-omladinaca; vč. Zorić ml. duhovnik križarskog nastaja i pomlatka; preč. Dr. Eškinja gradski župnik i mnogop. Dr. fr. Bilobrk varoški župnik. — Svrha je zbora: davanje smjernica, suadnje i dogovornog rada. U tu svrhu duhovnici će se mjesečno sašajati, a u izvanrednim prilikama i češće.

OSNOVANO „GRADSKO VIJEĆE KAT. AKCIJE“ U ŠIBENIKU. Istog dana uređeno je Gradsko Vijeće Kat. Akcije u Šibeniku. U Vijeće ušli su duhovnici i predsjednici pojedinih društava.

OSNOVAN PROMICATELJNI ODBOR KATEHETSKE SEKCIJE BRATOVŠTINE KRŠĆANSKOG NAUKA u Šibenskoj biskupiji i apostolskoj administraciji — na istoj sjednici 22. oktobra. Za predsjednika je izabran presvj. Pan, za potpredsjednika Dr. Bilobrk, a za tajnika Don F. Granoč. Članovi su svi vjeoučitelji, župnici u šib. biskupiji i ap. administraciji.

POST I NEMRS. U četvrtak 31. listopada uoči blagdana Sviju Svetih — naređeno je strogi post t. j. samo jedan put preko dana najest se do sitosti — i nemrs t. j. ne jesti meso!

POZIVAJU SE KATOLIČKI MUŽEVI da najljepo prisustvuju na dan Kat. Akcije, zajedničkoj sv. Misu sa sv. pričesću u Katedrali u 7 s. ujutro i uvečer svečanost akademiji.

ZADUSNICE ZA PK. DR VLAŠIĆA. U prošli ponedjeljak 21. listopada navršio se trideseti dan smrti pk. Vlašića. Za tu priliku pristaše bivše seljačke stranke priročili su svećane zadušnice u Katedrali, kojima je prisustvovalo veliki broj pokojnikovih štovatelja i prijatelja.

U **PETAK**, na blagdan Sviju Svetih može se mrsiti.

POZOR! Svi vjernici ispovjedeni i pričesćeni, mogu dobiti potpuni oprost za svoje mrtve toliko puta, koliko puta pohode jednu crkvu i u istoj svaki put izmole barem 6 Očenaša, Zdr. M. i Slava Ocu, i to za vrijeme od podneva Sviju Svetih pa do pola noći Dušnog dana.

„PRAVI FRANCK“ potičan je za svaku kavu, za čistu znanu kofu i za žitnu kavu (slatku i i običnu ječmenu kavu). — On usavršava okus kave, daje joj punoću i krepinu, te isiče njenu aromu. — Od njega poprima kava krasnu zlatno-smeđu boju. — „Pavi Franc“ dobiva se iz oplemene jeve cikorijske, koja je zbog svojih ljekovitih sastojaka poznata u medicini već s otirauna godia.

HLAČE I Dobre košulje kupičete najjeftinije u novoj slavnačkoj trgovini *F. Kraljević* u Šibeniku, kraj Tomislava ulica (na v. ha stepenica Dobrič) za ljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA: Nedjelja — *Krist Kralj:* Župska sv. Misa u 6 s. U 7 s. sv. Misa za društva Kat. Akcije. *Tiše sv. Misa:* u 8 i 9 s. U 11 s. pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa. Uvečer u 6 s. listop. pobožnost, propovijed preuzv. biskupa i posveta pred izloženim Svetotajstvom. — *Svi Sveti:* U 6 s. župska sv. Misa. *Tiše sv. Mise:* u 7, 8 i 9 s. U 10 1/2 s. pontifikalni i propovijed preuzv. biskupa. Popodne u 4 s. svećani Matutin za mrtve. U 6 s. listop. pobožnost. — *Mrtvi Dan:* U 8 s. Mise od 5 s. pa dalje. U 8 s. pjevana sv. Misa za pk. braću Gospe od Karmena. U 11 s. pontifikalni preuzv. biskupa. Uvečer listop. pobožnost.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja — *Krist Kralj:* Župska sv. Misa u 7 s. U 8 s. školska. Listop. pobožnost u 3 s. *Svi Sveti:* U 7 1/2 s. župska sv. Misa. Popodne u 2 s. Večernja za mrtve sa blagoslovom. *Mrtvi Dan:* U 5 s. pjevana sv. Misa, pa tih 1 opet pjevana.

VAROSKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja — *Krist Kralj:* Sv. Misa u 6 s. školska u 9 s. Župska u 10 s. *Svi Sveti:* U 6 s. tih, a u 10 s. pjevana sv. Misa. Popodne u 6 s. Večernja Mrtvih. *Mrtvi Dan:* Pjevana sv. Misa u 5 s.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja — *Krist Kralj:* Sv. Misa tih u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s. Blagoslov u 4 1/2 s. *Svi Sveti:* Tiše sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s. Večernja za mrtve u 4 1/2 s.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja — *Krist Kralj:* Tiše sv. Mise: 6, 7, 8, 10 1/2 s., pjevana u 9 s. U 11 s. izloženo će biti Svetotajstvo; u 5 s. uveče propovijed s blagoslovom. Propovijedaće o. S. Zivković.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja — *Krist Kralj:* U 6 s. tih sv. Misa, u 10 s. pjevana. Popodne u 4 s. propovijed o Kristu Kralju sa posvetom Presv. Srcu i blagoslovom. *Svi Sveti:* Tih sv. Misa u 6 s. Pjevana u 10 s. Popodne u 4 s. propovijed o mrtvima, „Smiluj mi se Bože“, blagoslov sa Presvetim. *Mrtvi Dan:* Tih sv. Misa u 6 s. Pjevana u 8 s. Popodne u 6 1/2 zaključak listop. pobožnosti, ružarij, propovijed i Tebe Boga hvalimo.

IMALI OGLASNIK

Ženska Zanatska Škola

otvorila je i ove škol. god. svoj atelier u kojemu se izrađuju sve vrste ženskih haljina za gospe i djecu po zahtjevu naručitelja uz umjerene cijene.

Ul. sv. Luce. **UPRAVA**